

und eine goldene Medaille ausgezeichnet wurde. Auch in Mailand wurde er 1940 aus Anlaß einer Ausstellung seiner Arbeiten durch einen Großen Preis geehrt. An manchen der von ihm illustrierten Büchern erkennt man die starke zur Bühnenausstattung drängende Begabung Svolinskýs. So sind etwa die doppelten Vorsatzblätter der Ausgabe von Smetanas „Verkaufter Braut“ die schönsten Bühnenbilder für diese tschechische Nationaloper. Er schuf auch zu Shakespeares „Viel Lärm um nichts“ und zu Dvořáks „Jakobin“ die szenischen Ausstattungen. Die Anerkennung, die ein Künstler vom Format Karel Svolinský verdient, ist ihm in reichem Maße zuteil geworden, und wir können hoffen, daß ihm weiterhin Aufgaben gestellt werden, die den Reichtum seines Talentes zur vollen Entfaltung bringen.

Heinrich Jost

SVOLINSKÝ is probably the most prominent of Czech graphic artists whose number is by no means inconsiderable. The first book he illustrated K. H. Machas "Maj" was published in 1925. Not only are the woodcuts his work, the Czech type used here for the first time was designed by him also. Since the publication of this work Svolinský has been responsible for the illustration of a goodly number of books including several masterpieces of book-art. Svolinský's illustrations are more than a collection of accidental sketches accompanying the text; rather are they an integral part of the book supplementing the author's words and even leading beyond them. As the artist himself remarked in an interview in which he expressed his lofty conception of illustrative art: "It is not enough to adapt the illustration to the character of type and

Pozdní večer. Dívky palác přelily,
Hláš v kůlu k dřívěm si sedli,
Plamen z kůlu smutek k tomu vrátil.
Pocestaj si prostřed síně sedli,
Psalouchaje naš čeláku hledli,
Mladé takto, však i tak těš cítili:
„Hošo, slyšte! Kteří ještě bítie,
Dobry pozor na va slova dejte,
Neslychané, naše věci zrite!
Však jak psavim, palác psalouchajte,
Neb jak slova jenom vypasíte,
Nikdy si nás neporotuníte.
Vas však, kteří v kůlu naši tvarom
Vědli jate, a v látku tichom spíte,
Nad jehožto křiček sthai se blavom,
Neprobudil onich naši ani tkvím.
Tvarom naší naše všim jen
Zavim naše tiché noční plání:
Dobrou noc! tichý sen!!!“

CHýlilo se k večeru. Osamělý poustník kráčet stezkou ourkou
na rozlehlém nemanu hor krkonoských pod vrcholkem Sačky. Hučel
vztr, jakoby Slezsko tajemnými slovy k sestře České mluvilo přes rozle-
hující je hradby. „Puzo kolem,“ povsedebl jnouch, „pták i evěť mají
kraj tesno, ani strom ani květ nezvle tmo, jen člověk jediný takne
se vždy vyše a vyše v čistjiti nebo blankyt a nensalezí zde loč tajemně
fustiet mech a studený snih“. V tom nesl vtr okolo tváře jeho motýla,